

רצח סימון

עמית גיא, 4, דצמבר 2009

כעבור 10 שנים, זאטוט שהיה באי וניצל, מספר לשוטרים בתחנת המשטרה על הרצח של סימון שהתרחש באי.

אני יודע שאתם בטח תוהים למה באתי רק עכשיו ולא לפני. התשובה היא פשוטה, הייתי בן חמש כשהייתי באי ורק שש שנים לאחר שאוניית הימייה הצילה אותנו הייתי מספיק גדול כדי להבין מה התרחש שם באי, וגם לא לגמרי. לקח לי עוד 4 שנים נוספות לקבל את האומץ ולהאמין בזה, ולהפסיק עם ההכחשות. האמת היא שאני לא יכול יותר לסבול את הסיוטים בלילה והפחדים ביום, זה כבר העיקר עלי יותר מדי שנים.

אני רוצה להבהיר לכם שאין לי כל כוונה לשתף אתכם במה שהתרחש שם באי חוץ מהאירוע המסוים הזה, אני מעדיף לשמור על זכות השתיקה.

באי, אנחנו, הזאטוטים, לא נחשבנו. לא הייתה לנו זכות בחירה, לא השתתפנו בדבר ואף אחד לא התייחס אלינו. היחיד שדאג לנו היה סימון שהביא לנו פירות מדי פעם. אנחנו רק צפינו בילדים הגדולים ובמה שמתרחש מהצד.

זה היה ערב. הייתה סעודה גדולה ובה אכלו את בשר החזיר שצדו ג'ק, שהיה המנהיג של אחת משתי החבורות, וציידיו. גם ראלף וחבורתו היו שם, הם היו רעבים מדי על מנת לסרב. הייתה מדורה וכולם ישבו מסביבה ואכלו את בשר החזיר.

לפתע התחיל לרדת גשם חזק. אני לא יודע מה הפחיד אותי יותר, המבט המבוהל של הילדים הגדולים או הגשם.

אני לא בדיוק זוכר איך ג'ק הצליח להפוך את הפחד לשמחה וריקודים, אך הוא אמר משהו שגרם לכולם לשיר ולרקוד.

אני מיד הצטרפתי לריקודים, ושאר הזאטוטים ואני התחלנו לשיר שירי צייד והרג. לבסוף אני וחברי הזאטוטים התעייפנו והלכנו לישון, טוב לפחות הם הלכו. מה לא הייתי עושה בשביל לחזור אחורה בזמן ולגרום לי להירדם, אבל זה לא היה ככה. לא הצלחתי להירדם וצפיתי ממקום השינה שלי בילדים הגדולים משחקים במעגל בדקירת ילד המעמיד פני חזיר וצועקים לעברו. לפתע הופיע משהו מבין העצים, מהיער והתקרב לעבר מעגל הילדים. הילדים הסתערו עליו בצעקות, הקיפו אותו במעגל, הרביצו לו וזרקו לעברו כידונים. היצור השמיע קולות שנשמעו כמו שפה זרה והוחלשו ע"י צעקותיהם של הילדים. הוא נפצע והתחיל להשמיע קולות שונות שנשמעו כמו יללות. לבסוף פרץ היצור בכוח את מעגל הילדים ומכוח הדחיפה נפל מסלע על החוף. הילדים ירדו אל החוף בריצה והמשיכו להכותו למרות שלא זז.

בינתיים הפך הגשם לסערה של ממש ופתאום הופיעה משום מקום מפלצת בעלת כנפיים
ונפלה לים, כלומר זה מה שחשבתי אז, היום אני חושב שזו הייתה גופה, אבל אני לא בטוח.
כל הילדים נבהלו והתפזרו ואני פרצתי בבכי תוך כדי שאני ממשיך לצפות ממקום השינה שלי
ביצור, שוכב על החוף דומם, מוקף בשלולית של דם עד שהמים שוטפים אותו.
באתי אליכם היום מפני שהבנתי מה היה היצור שנרצח אז באי,
הוא היה סימון.